

Pięć chlebów i dwie ryby

Dożynki to święto pomnożenia chleba. Z tego, co kilka miesięcy temu posialiśmy i posadziliśmy na polach i w ogrodach, dzisiaj przynosimy owoce, które składamy przed ołtarzem, aby Panu Bogu wyśpiewać *Te Deum* – Ciebie, Boże wielbimy. Cud pomnożenia chleba, który został opisany w Ewangelii przez św. Jana, mógł się dokonać dzięki mocy Pana Jezusa, ale również dzięki temu, że wśród tłumu był chłopiec, który w koszu miał pięć chlebów i dwie ryby: *Jezus więc wziął te chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał.* W obliczu problemu nakarmienia tak wielkiej rzeszy ludzi ów chłopiec oddaje na wspólny użytek tak niewiele aby Jezus mógł nakarmić tak wielu. Pokazuje to, że cud nigdy nie dokonuje się z niczego, ale jest wynikiem podziału tego, co miał ze sobą prosty chłopiec. Jezus nie prosi nas o to, czego nie mamy, ale pokazuje, że jeśli każdy ofiaruje to niewiele, czym dysponuje, może na nowo dokonać się cud. Pan Bóg potrafi pomnożyć nasze małe gesty miłości, dzięki czemu w naszym najbliższym środowisku i w świecie, mogą dokonywać się cuda. Wokół nas wciąż żyją ludzie biedni, potrzebujący, którym możemy pomóc. Nieustannie słyszymy apele o pomoc ludziom dotkniętym wojnami i kataklizmami. Nasza drobna pomoc może sprawić, że jakieś dziecko nie będzie cierpieć głodu. Zawsze w korowodzie dożynkowym są dzieci, dziewczynki i chłopcy, którzy w koszach niosą dary, jak chłopiec w tej Ewangelii. **[prob.]**